

Arrest

nr. 322 954 van 7 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger, afkomstig uit Etchmiadzin (Armenië), waar u samen met uw vrouw en kinderen woonde. U verliet Armenië een eerste maal in 2008 omwille van de problemen die u kende vanwege uw toenmalige steun aan de oppositie, die naar aanleiding van het resultaat van de presidentsverkiezingen in Armenië op 19 februari 2008 protestacties hield. Uw steun bestond uit het uitvoeren van opdrachten, die u kreeg van onder andere de leider van Erkrpah, Manvel Grigorian, voor wiens bedrijf u werkte. U vervoerde onder meer mensen van Etchmiadzin naar Yerevan, waar protestacties werden georganiseerd. Zo ook op de avond van 1 maart 2008. Na 1 maart 2008 werd u drie keer door de politie van Etchmiadzin meegenomen naar het politiebureau. Daar werd u geslagen, en werd u gevraagd om valselijk te verklaren dat de mannen, die u op bevel van Grigorian op 1 maart naar de betoging in Yerevan had gebracht, gewapend waren geweest. Deze mannen zouden tijdens de betoging op de politie geschoten hebben. U weigerde dit telkens omdat u niet wist of die mannen inderdaad gewapend waren. U was bovendien bang voor de reactie van Grigorian als die te weten zou komen dat u dergelijke dingen aan de politie zou verklaard hebben. Op 15 maart 2008 werd u 's nachts van thuis meegenomen door de politie van

Etchmiadzin. Zij brachten u naar het politiebureau, waar mensen van de politie van Yerevan aanwezig waren. Ook de politie van Yerevan wilde u verplichten om valse verklaringen af te leggen over de mannen die u op 1 maart 2008 op bevel van Grigorian naar de betoging had gebracht. Aanvankelijk weigerde u dit opnieuw. Daarop bedreigde men u en zei men u dat u zelf beschuldigd zou worden van het schieten op de politie als u bleef weigeren. U zou dan een gevangenisstraf van 8 à 10 jaar riskeren. U werd ook hard geslagen gedurende de zeven dagen dat u op het politiebureau werd vastgehouden. Uiteindelijk zei u dat u bereid was om de gevraagde verklaringen af te leggen, maar dat u daarvoor tijd nodig had. U werd vrijgelaten, maar uw intern paspoort werd ingehouden en men zei dat u nog opgebeld zou worden. U vluchtte echter onmiddellijk naar Abovyan (Armenië), waar uw zus woonde en dook daar onder. Nog diezelfde nacht kreeg uw echtgenote bezoek van mensen van Grigorian, die al op de hoogte waren van wat de politie van u had geëist. Ze bedreigden haar en zeiden dat u die verklaringen niet mocht afleggen als u geen problemen wilde. Later bezochten ook politieagenten uw echtgenote. U bleef gedurende enkele dagen bij uw zus en reisde van daar per auto naar Georgië. Vanwege het conflict met Rusland steeg de spanning in Georgië en besloot u Georgië te verlaten. U reisde uiteindelijk naar België, waar u op 22 december 2008 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische instanties. Uw vrouw reisde u later achterna, maar diende zelf geen verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Uw eerste verzoek werd door het CGVS op 28 juli 2009 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 23 november 2009. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar keerde uiteindelijk rond de jaarwisseling van 2010 naar 2011 samen met uw vrouw naar Armenië terug. In november 2011 verliet u Armenië echter opnieuw omdat uw problemen in Armenië nog steeds niet opgelost waren en u ter zake nog steeds een vrees koesterde. Samen met uw vrouw kwam u naar België, waar u sindsdien onafgebroken gevestigd bleef.

In 2015 kreeg u een infarct als gevolg waarvan u even klinisch dood was. De dokters konden u uiteindelijk reanimeren, maar u heeft nog steeds medische zorgen nodig. Naar aanleiding van dit infarct diende u meerdere medische en humanitaire regularisatieaanvragen in. Uiteindelijk werden deze echter geweigerd omdat uw aandoening ook in Armenië behandeld kan worden. Ook de aanvragen van uw vrouw ter zake werden steeds geweigerd. Daarom besloten jullie om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 3 augustus 2023 vroeg u zodoende voor de tweede keer om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten, uw vrouw voor de eerste keer. Jullie kunnen immers niet naar Armenië terugkeren omwille van jullie medische toestand. Zelf heeft u nog steeds medische opvolging nodig na uw infarct. Uw vrouw wordt actueel behandeld tegen kanker. Jullie hebben bovendien niets meer om naar terug te keren in Armenië. Jullie huis is er ondertussen onbewoonbaar en u zal in Armenië geen werk kunnen vinden. Bovendien is de situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan actueel nog steeds zeer gespannen. Indien er oorlog uitbreekt, zal u opnieuw moeten gaan strijden. Niemand kan u tot slot garanderen dat u bij terugkeer naar Armenië niets meer zal overkomen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan u uw land destijds ontvlucht bent.

Ter staving van uw huidige, tweede verzoek om internationale bescherming legde u uw Armeens paspoort en rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ gaf u aan dat uw gezondheidstoestand niet goed was. In 2015 was u even klinisch dood en u moet nog om de 6 maanden op controle voor uw hart en benen (Verklaring VV, nr. 13). In het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ haalde u echter geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. U legde evenmin enig medisch stuk neer om uw verklaringen over uw gezondheidstoestand te staven. Bij aanvang van uw onderhoud bij het CGVS stelde u zich fysiek en mentaal in staat te voelen om het interview te volbrengen (CGVS, p. 2). U maakte geen melding van enig probleem, noch tijdens het onderhoud, noch na afloop ervan (CGVS, p. 17). U stelde terloops wel dat uw geheugen niet meer al te best is omdat u in België een infarct gehad heeft (CGVS, p. 5). U liet echter na om deze verklaring te staven met enig medisch stuk. U maakte ook niet in aannemelijk hoe uw gezondheidstoestand en de door u ingeroepen geheugenproblemen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaringen in het kader van uw huidige, tweede verzoek blijkt dat u niet naar Armenië kan terugkeren omdat u er niets hebt om naar terug te keren. Het huis dat u er nog bezit, is onbewoonbaar. U zou er geen werk kunnen vinden en zodoende geen geld kunnen verdienen om uw medicijnen te bekostigen. Bovendien is de situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan actueel nog steeds zeer gespannen. Indien er oorlog uitbreekt, zal u opnieuw moeten gaan strijden. Niemand kan u tot slot garanderen dat u bij terugkeer naar Armenië niets meer zal overkomen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan u uw land destijds ontvlucht bent (CGVS, p. 7, 13-15).

Waar u verklaarde dat u nog steeds een vrees koestert ten aanzien van Armenië omwille van de problemen naar aanleiding waarvan u het land destijds ontvlucht bent, meer bepaald problemen met generaal Manvel en zijn entourage (CGVS, p. 7), moet worden beklemtoond dat u deze problemen reeds inriep in het kader van uw eerste verzoek en dit verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter opnieuw verwijst naar iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De ernst en geloofwaardigheid van uw vrees ter zake worden bovendien verder ondermijnd door de laattijdigheid van uw verzoek op dit punt. U verliet Armenië na uw terugkeer immers reeds opnieuw eind 2011 omwille van diezelfde problemen (CGVS, p. 5, 6), maar wachtte nog tot augustus 2023 om een nieuw verzoek om internationale bescherming aanhangig te maken. U kon hiervoor geen verschoonbare verklaring geven. Het feit dat u in 2015 een infarct kreeg en u naar aanleiding hiervan eerst verschillende medische/humanitaire verblijfsprocedures doorliep, echter zonder het verhoopte resultaat (CGVS, p. 6, 12, 16), volstaat niet om deze laattijdigheid te verschoonen. U keerde immers al eind 2011 naar België terug (CGVS, p. 5). Indien u daadwerkelijk vreesde voor uw leven en/of fysieke integriteit vanwege uw problemen met generaal Manvel en zijn gevolg, kon dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u onmiddellijk na uw terugkeer naar België een nieuw verzoek om internationale bescherming aanhangig zou maken. Temeer omdat u in het verleden reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend en u zodoende bekend was met de procedure ter zake. U kon voorts geen enkele aannemelijke verklaring geven voor de laattijdigheid van uw huidige verzoek (CGVS, p. 16). Daar komt nog bij dat u zich bij het CGVS opmerkelijk genoeg de familienaam van de generaal met wie u destijds problemen had niet meer kon herinneren (CGVS, p. 7), terwijl u hem bij de DVZ wel vermeldde (Verklaring DVZ, nr. 17). De door u terloops vermelde geheugenproblemen als gevolg van uw infarct in 2015 kunnen hiervoor geen afdoende verklaring bieden aangezien u deze problemen met geen enkel objectief stuk staaft. Bij de DVZ stelde u trouwens ook uitdrukkelijk dat uw problemen in Armenië niet meer actief zijn omdat de generaal in kwestie, Manvel Grigoryan, ondertussen gestorven is (Verklaring DVZ, nr. 17). Bij het CGVS stelde u dan weer uitdrukkelijk dat er nog niets veranderd is in Armenië en uw problemen van destijds wel nog actueel zijn en u nog steeds een vrees koestert omwille van deze problemen bij terugkeer (CGVS, p. 6, 14-15). U nuanceerde vervolgens wel dat u niet weet wat u te wachten staat bij terugkeer, zelf kan u het ook niet weten, maar niemand kan garanderen dat u niets zal overkomen (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, bevestigde u dat de generaal overleden is, maar wierp op dat u niet kon zeggen dat de problemen niet meer zouden bestaan omdat u al 12 jaar weg bent uit Armenië (CGVS, p. 15), wat andermaal in strijd is met uw uitdrukkelijke verklaring bij de DVZ dat uw problemen niet meer actief zijn. Dergelijke volatiële verklaringen bevestigen slechts de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat betreft uw verklaringen dat u niet naar Armenië zou kunnen terugkeren omwille van uw medische toestand - u heeft in 2015 een infarct gehad, waarna u tijdelijk klinisch dood was en als gevolg waarvan u nog steeds medische opvolging en medicijnen nodig heeft (Verklaring VV, nr. 13, 17 – CGVS, p. 13, 14)-, zij erop gewezen dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend medische problemen. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde dat u in Armenië geen medische zorgen zou krijgen en hier in België wel. In

Armenië zou u ter zake niet op hulp van uw autoriteiten kunnen rekenen omdat dat in Armenië niet bestaat en alles in Armenië geld kost (CGVS, p. 13-14). Vooreerst is dit slechts een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk onderbouwde. Daarenboven zij erop gewezen dat uit het loutere feit dat u in Armenië zou moeten betalen voor gezondheidszorg bezwaarlijk geconcludeerd kan worden dat de Armeense autoriteiten, met de middelen waarover ze beschikken, de intentie zouden hebben om burgers redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Tot slot stelde u dat u in Armenië niet in staat zou zijn zelf medicijnen te kopen omdat u daarvoor niet over voldoende financiële middelen zou beschikken omdat u in Armenië geen werk zou kunnen vinden (CGVS, p. 13). Ook dit is slechts een blote bewering. U gaf aan in Armenië geen werk te zullen kunnen vinden omwille van de slechte algemene economische situatie. Als gevolg daarvan vinden zelfs jongeren actueel geen werk in Armenië, laat staan een 63-jarige zoals u (CGVS, p. 13). Ook op dit vlak zou u niet op de hulp van uw autoriteiten kunnen rekenen, aldus uw verklaringen. Voor zover u al een uitkering zou kunnen krijgen in Armenië, zal die immers onvoldoende zijn om de kosten voor uw medicijnen te dekken (CGVS, p. 14). Ongeacht het feit dat ook dit blote beweringen zijn, kan hieruit bezwaarlijk de intentie van de Armeense autoriteiten worden geconcludeerd om, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, burgers redelijke tewerkstelling en levensomstandigheden te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Hierin kan zodoende geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Bijgevolg dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vervolgens riep u in dat u niet naar Armenië kan terugkeren omdat u er niets meer heeft. Het huis dat u er nog bezit, is onbewoonbaar (CGVS, p. 13, 15). Ook uw werk, uw vrienden, uw medische opvolging, alles is hier (CGVS, p. 13, 14). U maakte echter niet aannemelijk waarom u in Armenië niet opnieuw een leven zou kunnen opbouwen. U verklaarde in Armenië geen werk te kunnen vinden omwille van de algemene economische situatie (CGVS, p. 13). Zoals hierboven reeds gemotiveerd, maakte u op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk. Hetzelfde geldt voor de medische zorgen die u in België geniet (cfr. supra) en het feit dat uw huis in Armenië onbewoonbaar zou zijn, wat slechts een blote bewering is. Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat u in Armenië ook nog familie heeft, meer bepaald een broer en uw twee dochters en hun gezin (CGVS, p. 6), met wie u nog steeds contact onderhoudt (Verklaring VV, nr. 22 - CGVS, p. 6). Uit het geheel aan door u aangereikte elementen kunnen dan ook geen zwaarwegende gronden worden geconcludeerd om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Armenië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Tot slot verwees u ter staving van uw verzoek naar de blijvende gespannen situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan en de oorlogstoestand (verklaring VV, nr. 17). Ook dit motief kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten. Zoals u zelf aangaf (CGVS, p. 15), is er actueel geen sprake van een oorlogssituatie. Welnu, een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Daarenboven vreest u in geval er toch oorlog zou uitbreken, te zullen moeten meevechten (CGVS, p. 15). Gelet op uw medische toestand kan dit geenszins a priori worden aangenomen. Hierop gewezen, stelde u dat jullie een klein volk zijn en iedereen in geval van oorlog moet gaan en er geen rekening wordt gehouden met het feit of je al dan niet ziek bent (CGVS, p. 15), wat andermaal slechts een blote bewering is en geenszins volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve zij nog aangestipt dat u bij de DVZ aangaf in België in 2020 deelgenomen te hebben aan een betoging omwille van de toenmalige oorlog in Armenië (Verklaring VV, nr. 18). Bij het CGVS stelde u echter dat u in België sinds uw terugkeer in 2011 nooit uw mening heeft geuit over de situatie in Armenië en ontkende in eerste instantie zelfs dat u had deelgenomen aan een betoging. Uiteindelijk gaf u aan de vraag verkeerd begrepen te hebben en zei dat u eenmalig had deelgenomen aan een demonstratie in Brussel met als doel de overheid ertoe op te roepen de toenmalige oorlog tussen Azerbeidzjan en Armenië te stoppen (CGVS, p. 8-9). Omwille van uw deelname aan deze betoging heeft u echter nooit enig probleem gekend, noch met uw autoriteiten, noch met andere burgers (CGVS, p. 9). Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

De door u ter staving van uw huidige verzoek neergelegde documenten, uw Armeens paspoort en rijbewijs, zijn evenmin van dien aard dat ze de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk kunnen vergroten. Deze documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Verzoeker is de echtgenoot van mevrouw T.H., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 322 677.

Uit de inhoud van het voorliggende verzoekschrift en de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich in het kader van het voorliggende beroep en verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde asielmotieven als zijn echtgenote.

Bij arrest nr. 322 953 van 7 maart 2025 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd inzake het beroep van verzoekers echtgenote, gekend onder het voormelde rolnummer, geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, geboren op (...) in de stad Etchmiadzin. U bent sinds 1987 officieel gehuwd met H.S. (...) (O.V. (...)).

U kwam in 2007 naar België omdat u het gehad had met het leven in Armenië vanwege de corruptie in het land. U slaagde er immers niet in werk te vinden aangezien u eerst moest betalen om ergens aan de slag te gaan. In 2008 reisde uw man u naar België achterna omdat hij ernstige politieke problemen kende in Armenië. Omwille van deze problemen vroeg uw man op 22 december 2008 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Zelf diende u toen geen asielaanvraag in. In het kader van de eerste asielaanvraag van uw man nam het CGVS op 28 juli 2009 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest van 23 november 2009. Uw man tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. Jullie bleven in België tot december 2011 en keerden daarna kort naar Armenië terug. Op 5 mei 2012 kwamen jullie vervolgens reeds opnieuw naar België. Op 3 augustus 2023 diende uw man een tweede verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. Zelf diende u die dag uw eerste verzoek om internationale bescherming in België in. U kan immers niet naar Armenië terugkeren omdat de politieke toestand er actueel slecht is. Er kan elk moment oorlog uitbreken. U heeft ook geen idee hoe u in Armenië zou moeten leven en werken bij terugkeer. Jullie hebben er immers niets meer. Tot slot is uw man ziek en vecht u zelf momenteel tegen kanker.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw huwelijksakte, Armeens paspoort, 3 Belgische medische stukken, een usb-stick met daarop 2 videofragmenten en 2 documenten van uw zoon in Amerika neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U werd op 21 augustus 2023 uitgenodigd om verklaringen af te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U maakte toen geen melding van elementen die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken (zie vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ) en verklaarde er in goede gezondheid te verkeren (Verklaring DVZ, nr. 29). Dergelijke moeilijkheden komen evenmin op concrete wijze naar voren uit de elementen van de DVZ die in het administratief dossier aanwezig zijn. Zoals blijkt uit het verslag van het betreffende interview, kon u bij de DVZ de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming uiteenzetten. U werd vervolgens opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27/05/2024. Uit het medisch attest dat het Steunpunt Asiel & Migratie van de Stad Mechelen op 23/5/2024 aan het CGVS overmaakte, bleek dat u om medische redenen niet in de mogelijkheid was om u voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 27/5/2024 naar het CGVS te begeven. U bevond zich immers in een actieve oncologische behandeling. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u op 24/5/2024 een schriftelijk verzoek om inlichtingen verstuurd teneinde u de kans te bieden om de redenen voor de door u ingeroepen nood aan internationale bescherming

schriftelijk uiteen te zetten. Op 26 juni 2024 ontving het CGVS uiteindelijk een antwoord op dit verzoek. Daarnaast werd ook aan uw man de kans geboden om de redenen uiteen te zetten waarom een terugkeer naar Armenië voor u actueel niet mogelijk zou zijn (CGVS man, p. 12-16). Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt dat u niet naar Armenië kan terugkeren omwille van de slechte politieke situatie en de nakende oorlog aldaar. U heeft voorts geen idee hoe u in Armenië zou kunnen werken en leven en uw man is ziek (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4 -3.5). Uw man voegde daar tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog aan toe dat u zelf actueel ook niet naar Armenië kan terugkeren omwille van uw eigen medische situatie. U wordt immers behandeld tegen kanker (CGVS man, p. 3, 13). In uw antwoord op het schriftelijk verzoek om inlichtingen verwees u andermaal naar de onstabiele politieke situatie in Armenië, uw gezondheidstoestand, de vroegere politieke problemen van uw man en het feit dat jullie in Armenië niets hebben om naar terug te keren. U haalde daarnaast ook de politieke problemen van een familielid van uw man en jullie zoon aan (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024).

Vooreerst zij aangestipt dat de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees bij terugkeer naar Armenië reeds danig ondermijnd worden door de laattijdigheid van uw verzoek. U verblijft immers reeds sinds 2012 in België. U kwam trouwens al een eerste keer naar België in 2007 en verbleef hier tot december 2011 (Verklaring DVZ, nr. 10), maar keerde daarna samen met uw man vrijwillig naar Armenië terug (CGVS man, nr. 4-5). In mei 2012 kwam u evenwel opnieuw naar België (Verklaring DVZ, nr. 10). Pas op 3 augustus 2023 vroeg u echter een eerste maal om internationale bescherming in België. U kon geen aannemelijke verklaring bieden voor deze extreme laattijdigheid. U moest zelfs toegeven dat u geen antwoord had op de vraag waarom u 11 jaar gewacht had om internationale bescherming aan te vragen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Uw man argumenteerde ter zake in uw hoofde dat jullie ervan uitgingen dat het niet echt hoefde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat jullie samen al een humanitaire regularisatieaanvraag hadden ingediend en jullie hoopten dat jullie net als iedereen uiteindelijk geluk zouden kennen. Jullie regularisatieaanvragen werden echter telkenmale afgewezen (CGVS man, p. 12). Deze verklaring volstaat geenszins om een dergelijke laattijdigheid te verschonen. Van iemand die internationale bescherming inroept omdat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland ten aanzien waarvan hij een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade koestert, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze vraag om internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Het feit dat u nog een andere verblijfsprocedure had lopen, doet hier geen afbreuk aan. Temeer omdat uw man in het verleden reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend en jullie zodoende op de hoogte waren van het belang en het verloop van deze procedure.

Aangaande uw verwijzing naar de politieke problemen van uw man destijds (zie Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 antwoord VOI d.d. 25/6/2024) moet worden opgemerkt dat uw man deze problemen ook inriep in het kader van zijn beide eigen verzoeken om internationale bescherming. Dienaangaande oordeelde ik dat dit motief in zijn hoofde geen aanleiding kon geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van deze problemen. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw man, H.S. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen. Zijn eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hij diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. In het kader van zijn huidige, tweede verzoek bracht uw man geen elementen aan die een ander licht konden werpen op de eerdere beoordeling en beslissing. De beslissing in het kader van zijn huidige, tweede verzoek luidt ter zake als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ gaf u aan dat uw gezondheidstoestand niet goed was. In 2015 was u even klinisch dood en u moet nog om de 6 maanden op controle voor uw hart en benen (Verklaring VV, nr. 13). In het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ haalde u echter geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. U legde evenmin enig medisch stuk neer om uw verklaringen over uw gezondheidstoestand te staven. Bij aanvang van uw onderhoud bij het CGVS stelde u zich fysiek en mentaal in staat te voelen om het interview te volbrengen (CGVS, p. 2). U maakte geen melding van enig probleem, noch tijdens het onderhoud, noch na afloop ervan (CGVS, p. 17). U stelde terloops wel dat uw geheugen niet meer al te best is omdat u in België een infarct gehad heeft (CGVS, p. 5). U liet echter na om deze verklaring te staven met enig medisch stuk. U maakte ook niet in aannemelijk hoe uw gezondheidstoestand en de door u ingeroepen geheugenproblemen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Bijgevolg

werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaringen in het kader van uw huidige, tweede verzoek blijkt dat u niet naar Armenië kan terugkeren omdat u er niets hebt om naar terug te keren. Het huis dat u er nog bezit, is onbewoonbaar. U zou er geen werk kunnen vinden en zodoende geen geld kunnen verdienen om uw medicijnen te bekostigen. Bovendien is de situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan actueel nog steeds zeer gespannen. Indien er oorlog uitbreekt, zal u opnieuw moeten gaan strijden. Niemand kan u tot slot garanderen dat u bij terugkeer naar Armenië niets meer zal overkomen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan u uw land destijds ontvlucht bent (CGVS, p. 7, 13-15).

Waar u verklaarde dat u nog steeds een vrees koestert ten aanzien van Armenië omwille van de problemen naar aanleiding waarvan u het land destijds ontvlucht bent, meer bepaald problemen met generaal Manvel en zijn entourage (CGVS, p. 7), moet worden beklemtoond dat u deze problemen reeds inriep in het kader van uw eerste verzoek en dit verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter opnieuw verwijst naar iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De ernst en geloofwaardigheid van uw vrees ter zake worden bovendien verder ondermijnd door de laattijdigheid van uw verzoek op dit punt. U verliet Armenië na uw terugkeer immers reeds opnieuw eind 2011 omwille van diezelfde problemen (CGVS, p. 5, 6), maar wachtte nog tot augustus 2023 om een nieuw verzoek om internationale bescherming aanhangig te maken. U kon hiervoor geen verschoonbare verklaring geven. Het feit dat u in 2015 een infarct kreeg en u naar aanleiding hiervan eerst verschillende medische/humanitaire verblijfsprocedures doorliep, echter zonder het verhoopte resultaat (CGVS, p. 6, 12, 16), volstaat niet om deze laattijdigheid te verschonen. U keerde immers al eind 2011 naar België terug (CGVS, p. 5). Indien u daadwerkelijk vreesde voor uw leven en/of fysieke integriteit vanwege uw problemen met generaal Manvel en zijn gevolg, kon dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u onmiddellijk na uw terugkeer naar België een nieuw verzoek om internationale bescherming aanhangig zou maken. Temeer omdat u in het verleden reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend en u zodoende bekend was met de procedure ter zake. U kon voorts geen enkele aannemelijke verklaring geven voor de laattijdigheid van uw huidige verzoek (CGVS, p. 16). Daar komt nog bij dat u zich bij het CGVS opmerkelijk genoeg de familienaam van de generaal met wie u destijds problemen had niet meer kon herinneren (CGVS, p. 7), terwijl u hem bij de DVZ wel vermeldde (Verklaring DVZ, nr. 17). De door u terloops vermelde geheugenproblemen als gevolg van uw infarct in 2015 kunnen hiervoor geen afdoende verklaring bieden aangezien u deze problemen met geen enkel objectief stuk staafde. Bij de DVZ stelde u trouwens ook uitdrukkelijk dat uw problemen in Armenië niet meer actief zijn omdat de generaal in kwestie, Manvel Grigoryan, ondertussen gestorven is (Verklaring DVZ, nr. 17). Bij het CGVS stelde u dan weer uitdrukkelijk dat er nog niets veranderd is in Armenië en uw problemen van destijds wel nog actueel zijn en u nog steeds een vrees koestert omwille van deze problemen bij terugkeer (CGVS, p. 6, 14-15). U nuanceerde vervolgens wel dat u niet weet wat u te wachten staat bij terugkeer, zelf kan u het ook niet weten, maar niemand kan garanderen dat u niets zal overkomen (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, bevestigde u dat de generaal overleden is, maar wierp op dat u niet kon zeggen dat de problemen niet meer zouden bestaan omdat u al 12 jaar weg bent uit Armenië (CGVS, p. 15), wat andermaal

in strijd is met uw uitdrukkelijke verklaring bij de DVZ dat uw problemen niet meer actief zijn. Dergelijke volatiële verklaringen bevestigen slechts de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw vluchtrelaas. Wat betreft uw verklaringen dat u niet naar Armenië zou kunnen terugkeren omwille van uw medische toestand - u heeft in 2015 een infarct gehad, waarna u tijdelijk klinisch dood was en als gevolg waarvan u nog steeds medische opvolging en medicijnen nodig heeft (Verklaring VV, nr. 13, 17 – CGVS, p. 13, 14)-, zij erop gewezen dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend medische problemen. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde dat u in Armenië geen medische zorgen zou krijgen en hier in België wel. In Armenië zou u ter zake niet op hulp van uw autoriteiten kunnen rekenen omdat dat in Armenië niet bestaat en alles in Armenië geld kost (CGVS, p. 13-14).

Vooreerst is dit slechts een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk onderbouwde. Daarenboven zij erop gewezen dat uit het loutere feit dat u in Armenië zou moeten betalen voor gezondheidszorg bezwaarlijk geconcludeerd kan worden dat de Armeense autoriteiten, met de middelen waarover ze beschikken, de intentie zouden hebben om burgers redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Tot slot stelde u dat u in Armenië niet in staat zou zijn zelf medicijnen te kopen omdat u daarvoor niet over voldoende financiële middelen zou beschikken omdat u in Armenië geen werk zou kunnen vinden (CGVS, p. 13). Ook dit is slechts een blote bewering. U gaf aan in Armenië geen werk te zullen kunnen vinden omwille van de slechte algemene economische situatie. Als gevolg daarvan vinden zelfs jongeren actueel geen werk in Armenië, laat staan een 63-jarige zoals u (CGVS, p. 13). Ook op dit vlak zou u niet op de hulp van uw autoriteiten kunnen rekenen, aldus uw verklaringen. Voor zover u al een uitkering zou kunnen krijgen in Armenië, zal die immers onvoldoende zijn om de kosten voor uw medicijnen te dekken (CGVS, p. 14). Ongeacht het feit dat ook dit blote beweringen zijn, kan hieruit bezwaarlijk de intentie van de Armeense autoriteiten worden geconcludeerd om, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, burgers redelijke tewerkstelling en levensomstandigheden te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Hierin kan zodoende geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Bijgevolg dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vervolgens riep u in dat u niet naar Armenië kan terugkeren omdat u er niets meer heeft. Het huis dat u er nog bezit, is onbewoonbaar (CGVS, p. 13, 15). Ook uw werk, uw vrienden, uw medische opvolging, alles is hier (CGVS, p. 13, 14). U maakte echter niet aannemelijk waarom u in Armenië niet opnieuw een leven zou kunnen opbouwen. U verklaarde in Armenië geen werk te kunnen vinden omwille van de algemene economische situatie (CGVS, p. 13). Zoals hierboven reeds gemotiveerd, maakte u op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk. Hetzelfde geldt voor de medische zorgen die u in België geniet (cfr. supra) en het feit dat uw huis in Armenië onbewoonbaar zou zijn, wat slechts een blote bewering is. Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat u in Armenië ook nog familie heeft, meer bepaald een broer en uw twee dochters en hun gezin (CGVS, p. 6), met wie u nog steeds contact onderhoudt (Verklaring VV, nr. 22 CGVS, p. 6). Uit het geheel aan door u aangereikte elementen kunnen dan ook geen zwaarwegende gronden worden geconcludeerd om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Armenië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Tot slot verwees u ter staving van uw verzoek naar de blijvende gespannen situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan en de oorlogstoestand (verklaring VV, nr. 17). Ook dit motief kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten. Zoals u zelf aangaf (CGVS, p. 15), is er actueel geen sprake van een oorlogssituatie. Welnu, een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Daarenboven vreest u in geval er toch oorlog zou uitbreken, te zullen moeten meevechten (CGVS, p. 15). Gelet op uw medische toestand kan dit geenszins a priori worden aangenomen. Hierop gewezen, stelde u dat jullie een klein volk zijn en iedereen in geval van oorlog moet gaan en er geen rekening wordt gehouden met het feit of je al dan niet ziek bent (CGVS, p. 15), wat andermaal slechts een blote bewering is en geenszins volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve zij nog aangestipt dat u bij de DVZ aangaf in België in 2020 deelgenomen te hebben aan een betoging omwille van de toenmalige oorlog in Armenië (Verklaring VV, nr. 18). Bij het CGVS stelde u echter dat u in België sinds uw terugkeer in 2011 nooit uw mening heeft geuit over de situatie in Armenië en ontkende in eerste instantie zelfs dat u had deelgenomen aan een betoging. Uiteindelijk gaf u aan de vraag verkeerd begrepen te hebben en zei dat u eenmalig had deelgenomen aan een demonstratie in Brussel met als doel de overheid ertoe op te roepen de toenmalige oorlog tussen Azerbeidzjan en Armenië te stoppen (CGVS, p. 8-9). Omwille van uw deelname aan deze betoging heeft u echter nooit enig probleem gekend, noch met uw autoriteiten, noch met andere burgers (CGVS, p. 9). Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

De door u ter staving van uw huidige verzoek neergelegde documenten, uw Armeens paspoort en rijbewijs, zijn evenmin van dien aard dat ze de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk kunnen vergroten. Deze documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Zelf bracht u evenmin elementen aan die deze beoordeling kunnen ombuigen. U beperkte zich tot het louter opnieuw verwijzen naar de problemen die uw man destijds kende en het aanhalen van problemen en incidenten uit het verleden in hoofde van derden, zonder te concretiseren hoe deze problemen en incidenten bij terugkeer naar Armenië in uw eigen hoofde actueel aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). De door u ingeroepen incidenten in hoofde van derden dateren trouwens van respectievelijk 2010, 2018, 7 jaar geleden en de zomer van 2022 (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). Waar u stelde omwille hiervan actueel doodsbang te zijn voor een terugkeer naar Armenië (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024), worden de ernst en de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees reeds danig ondermijnd door de laattijdigheid van uw verzoek (cfr. supra). Voorts stelde u dat de zoon van uw echtgenoot, St.A. (...), 7 jaar geleden tijdens de burgemeestersverkiezingen geslagen werd (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). Echter, uw man heeft nooit melding gemaakt van een zoon met die naam, noch in het kader van zijn eerste asielaanvraag, noch in het kader van zijn tweede verzoek. Bij zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij 3 kinderen te hebben met de namen G. (...), Sa. (...) en H.H. (...) (Zie Verklaring DVZ 1e AA man, nr. 16). Ook bij het CGVS verklaarde hij toen slechts 3 kinderen te hebben (CGVS 1e AA man, p. 2). In het kader van zijn tweede verzoek maakte hij evenmin melding van het bestaan van deze zoon toen hem gevraagd werd naar wijzigingen in zijn familiale situatie (Verklaring VV man, nr. 14). In de Engelstalige versie van uw antwoord op het VOI duidde u diezelfde persoon, St.A. (...), aan als de zoon van de neef/nicht van uw man. Wat er ook van zij, u maakte niet aannemelijk hoe dit incident in uw hoofde bij terugkeer naar Armenië aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het is in deze trouwens erg opmerkelijk dat uw man dit incident zelf in het kader van zijn huidige verzoek niet aanhaalde ter staving van zijn vrees bij terugkeer. Hetzelfde geldt voor het feit dat jullie zoon Armenië in de zomer van 2022 heeft verlaten omdat hij het gevoel had dat hij in gevaar verkeerde toen ze hem begonnen te volgen en er ook enkele ongelukken met hem gebeurden. Hij vluchtte naar de Verenigde Staten van Amerika (VSA), waar hij ondertussen het recht heeft gekregen om te wonen en werken (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). Ter staving hiervan legde u een kopie van de werktoelating van uw zoon en een 'Personal report record' van de dienst US Immigration and Customs Enforcement. Ook naar deze feiten werd door uw man op geen enkele wijze gerefereerd in het kader van zijn huidige verzoek, wat eveneens ernstige twijfels doet rijzen. Voor zover de door u ingeroepen feiten in hoofde van uw zoon verband zouden houden met de politieke problemen van uw man destijds, zij er andermaal op gewezen dat deze problemen niet geloofwaardig bevonden werden. Daarenboven maakte u niet aannemelijk hoe de door u verklaarde ongelukken waarvan uw zoon het slachtoffer werd en zijn vertrek naar de VSA in uw hoofde bij terugkeer naar Armenië aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. De door u neergelegde kopieën van de documenten van uw zoon tonen slechts aan dat uw zoon in de VSA een werktoelating heeft verkregen en 2 afspraken had bij de dienst US Immigration and Customs Enforcement, wat hier niet betwist wordt. De usb-stick met daarop twee videofragmenten die u in dit verband aan het CGVS overmaakte, is evenmin van aard om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Deze twee videofragmenten betreffen getuigenissen van derden over Manvel Grigoryan. In deze videofragmenten wordt uw naam of persoon echter niet vermeld. Bovendien is Manvel Grigoryan reeds sinds 2020 overleden (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), zodat niet kan worden ingezien wat de actuele relevantie van deze videofragmenten is.

Waar u nog verwees naar de algemene slechte politieke situatie in Armenië en de nakende oorlog aldaar (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 - antwoord VOI d.d. 25/6/2024), zij erop gewezen dat het louter verwijzen naar de algemene situatie in uw herkomstland onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming te funderen. U dient de door u ingeroepen vrees of het risico in concreto aannemelijk te maken. Deze vrees of dit risico moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees of risico volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees dan wel het risico ook gefundeerd en geloofwaardig te maken. Welnu, u reikte geen enkel concreet element aan waaruit geconcludeerd kan worden dat de algemene politieke situatie in Armenië of de nakende oorlog, die op zich reeds louter hypothetisch is, in uw hoofde bij terugkeer naar Armenië aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Hetzelfde geldt voor uw stelling niet te weten hoe u in Armenië zou leven en werken (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4). U verduidelikte in uw antwoord op het schriftelijk verzoek om inlichtingen dat jullie niets hebben in jullie land omdat jullie alles wat jullie hadden, verkocht hadden en jullie naar hier zijn gekomen, waar jullie lange tijd geleefd hebben van het geld dat jullie meegenomen hadden (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). Uw man haalde dit motief ook aan in het kader van zijn eigen tweede verzoek. In dit verband stelde hij dat jullie huis in Armenië onbewoonbaar is en jullie er niets meer hebben. Hij verwees ook naar de slechte algemene

economische situatie in jullie herkomstland (CGVS man, p. 13, 15). Hij slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat hij er niet in staat zou zijn een nieuw leven op te bouwen. Aangezien dit motief in hoofdte van uw man geen aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille hiervan. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man, H.S. (...) (O.V. (...)), werd genomen, verwijs ik graag naar de motivering ter zake in zijn beslissing (zie supra).

Overeenkomstig de verklaringen van uw man, kan u actueel niet naar Armenië terugkeren omwille van uw eigen medische situatie. U ondergaat actueel immers een oncologische behandeling, zoals ook blijkt uit de ter staving van uw verzoek neergelegde medische stukken (CGVS man, p. 3, 13). Zelf verwees u in uw antwoord op het schriftelijk verzoek om inlichtingen eveneens naar uw precare gezondheidstoestand en uw vrees dat jullie leven in geval van terugkeer heel kort zal zijn (zie antwoord VOI d.d. 25/6/2024). Vooreerst zij erop gewezen dat deze medische problemen an sich geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Uw man voerde in dit verband wel aan dat u nog een jaar onder dokterstoezicht moet staan (CGVS man, p. 14) en medische hulp in Armenië niet bestaat en alles er geld kost (CGVS man, p. 14). Vooreerst is dit slechts een blote bewering die uw man met geen enkel objectief stuk onderbouwde. Daarenboven zij erop gewezen dat uit het loutere feit dat u in Armenië zou moeten betalen voor gezondheidszorg bezwaarlijk geconcludeerd kan worden dat de Armeense autoriteiten, met de middelen waarover ze beschikken, de intentie zouden hebben om burgers redelijke gezondheidszorg te ontfeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Bijgevolg volstaat deze argumentatie niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de medische situatie van uw man (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5), zij ten slotte nog opgemerkt dat in hoofdte van uw man geen nood aan internationale bescherming kon worden weerhouden omwille van zijn medische situatie. Bijgevolg kan ook in uw hoofdte omwille van diezelfde reden geen nood aan internationale bescherming worden geconcludeerd. U maakte trouwens hoe dan ook niet aannemelijk hoe de medische toestand van uw man in uw hoofdte aanleiding zou kunnen geven tot een nood aan internationale bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man, H.S. (...) (O.V. (...)), werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die hierboven reeds werd aangehaald.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, uw Armeens paspoort, huwelijksakte, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Beide documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Verzoekster voert in het onderhavige verzoekschrift in een eerste en tevens enig middel onder meer aan dat zij tijdens haar op 27 mei 2024 geplande persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet aanwezig kon zijn door overmacht, namelijk door een actieve oncologische behandeling wegens borstkanker die werd gestaafd door een medisch attest. Zij verwittigde het CGVS hiervan tijdig en kreeg vervolgens de gelegenheid om, bij wijze van tegemoetkoming in het kader van haar bijzondere procedurele noden, een schriftelijke verklaring over te maken. Dergelijke schriftelijke verklaring kan volgens verzoekster echter niet worden gezien als een volwaardige vervanging van een persoonlijk onderhoud waarbij onder leiding van de dossierbehandelaar vragen en bijvragen gesteld kunnen worden in functie van het te voeren onderzoek. Bij gebreke aan een persoonlijk onderhoud werden aan verzoekster geen zulke vragen gesteld en werden de problemen van haar zoon miskend. Door verzoekster niet de gelegenheid te bieden om op een latere datum een persoonlijk onderhoud te volbrengen, heeft verweerder volgens verzoekster artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en artikel 14, 1°, 2° en 5° van Richtlijn 2013/32/EU miskend.

Verzoekster vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor bijkomend onderzoek terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Verweerder motiveerde in de bestreden beslissing in dit kader als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U werd op 21 augustus 2023 uitgenodigd om verklaringen af te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U maakte toen geen melding van elementen die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken (zie vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ) en verklaarde er in goede gezondheid te verkeren (Verklaring DVZ, nr. 29). Dergelijke moeilijkheden komen evenmin op concrete wijze naar voren uit de elementen van de DVZ die in het administratief dossier aanwezig zijn. Zoals blijkt uit het verslag van het betreffende interview, kon u bij de DVZ de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming uiteenzetten. U werd vervolgens opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27/05/2024. Uit het medisch attest dat het Steunpunt Asiel & Migratie van de Stad Mechelen op 23/5/2024 aan het CGVS overmaakte, bleek dat u om medische redenen niet in de mogelijkheid was om u voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 27/5/2024 naar het CGVS te begeven. U bevond zich immers in een actieve oncologische behandeling. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u op 24/5/2024 een schriftelijk verzoek om inlichtingen verstuurd teneinde u de kans te bieden om de redenen voor de door u ingeroepen nood aan internationale bescherming schriftelijk uiteen te zetten. Op 26 juni 2024 ontving het CGVS uiteindelijk een antwoord op dit verzoek. Daarnaast werd ook aan uw man de kans geboden om de redenen uiteen te zetten waarom een terugkeer naar Armenië voor u actueel niet mogelijk zou zijn (CGVS man, p. 12-16). Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.3. Dient in het kader van het voorgaande te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet. In dit artikel wordt bepaald:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

(...)

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer :

1° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van het beschikbare bewijs een positieve beslissing kan nemen inzake de erkenning van de vluchtelingenstatus;

2° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft. Bij twijfel raadpleegt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg om na te gaan of de toestand die de verzoeker niet in staat maakt om te worden gehoord tijdelijk of aanhoudend van aard is.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van de in het eerste lid, 2°, genoemde reden, worden er redelijke inspanningen geleverd om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden overeenkomstig het eerste lid, 2°, heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

§ 3. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.”

Dient in het licht van voormeld wetsartikel te worden vastgesteld dat verzoekster vanwege verweerder de hoger aangehaalde, negatieve beslissing ontving, zodat verweerder kennelijk niet van oordeel was dat deze op basis van het beschikbare bewijs een positieve beslissing kon nemen inzake de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Ook blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier en de inhoud van de bestreden beslissing op generlei wijze dat of waarom verweerder van oordeel kon of zou zijn dat verzoekster, die op het ogenblik waarop haar eerste en enige ingeplande persoonlijk onderhoud bij verweerder zou plaatsvinden een actieve oncologische behandeling onderging vanwege borstkanker en verweerder hiervan tijdig op de hoogte bracht, niet (op een andere, latere datum) persoonlijk gehoord kon of kan worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop zij geen invloed had of heeft.

Verder dient te worden opgemerkt dat het voorliggende verzoek om internationale bescherming verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming betreft en dat er bijgevolg geen sprake kan zijn van enige toepassing van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de voorwaarden onder dewelke er geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt, zoals vervat in artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet, te dezen duidelijk niet vervuld zijn, had verweerder verzoekster opnieuw moeten oproepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van haar verzoek om internationale bescherming teneinde haar de kans te bieden om haar asielmotieven op een andere, latere datum op een gedegen wijze uiteen te zetten. Dat verzoekster de mogelijkheid kreeg om schriftelijk de nodige inlichtingen te verstrekken en dat verzoeksters echtgenoot werd gehoord, doet hieraan geen afbreuk.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Bijgevolg dient deze beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° te worden vernietigd.”

Aangezien verzoeker zich in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming en in het voorliggende verzoekschrift beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door zijn echtgenote werden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en van het beroep dat zij in het kader van dit verzoek om internationale bescherming indiende bij de Raad, dient, dit gelet op de onderlinge verwevenheid van hun problemen en situatie en met het oogmerk op een passende behandeling van verzoekers voorliggende verzoek om internationale bescherming, ook de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 juli 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend vijftwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT